

Kázanie brata Franka nedeľa, 2. 11. 2014 10:00

„Ježiš odpovedal a riekol jej: Každý, kto pije z tejto vody, bude zase žízniť; ale kto sa napije z vody, ktorú mu Ja dám, ten nebude žízniť na veky; ale voda, ktorú mu dám, obráti sa v ňom na prameň vody, vyvierajúcej do večného života. A žena mu povedala: Pane, daj mi tej vody, aby som nežíznila ani nechodila sem nabrať.“ [Jána 4:13–15]

„Kto verí vo Mňa, ako hovorí Písmo, rieky živej vody potečú z jeho vnútra.“ [Ján 7:38]

„A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.“ [Zjavenie 22:17]

Chvála a vďaka buď nášmu Bohu za Jeho nevysloviteľnú milosť ktorú skutočne smieme prežívať podľa Slova Písma: *„...ak som našiel milosť v Tvojich očiach, prosím, oznám mi Svoju cestu, aby som tak poznal, že som našiel milosť v Tvojich očiach.“ [2. Mojžišova 33:13]* A potom prichádza odpoveď – On oznámil Mojžišovi Jeho cesty a deťom Izraela svoje skutky.

Všetko, čo Boh zaslúbil, je spojené s naplnením, s realitou. Nám neostáva nič iné, ako veriť tak, ako hovorí Písmo, a skutočne radostne prijať, čo nám Boh v tomto čase povedal, a nechať sa podľa Božieho Slova a vôle napraviť.

Tentokrát sa stalo niečo výnimočné, zvyčajne dostávame e-maily a telefonáty len pred zhromaždením, ale včera sa stalo niečo výnimočné – po zhromaždení prišlo mnoho telefonátov z celého sveta a celá hromada e-mailov zovšadiaľ. Všetci, ktorí počúvali, boli požehnaní, sú s Bohom a s nami skrze zvestovanie spojení. Nevieť, či môžeme vždy všetky prečítať na tomto mieste, ale jedno všetci vedzte: čítam každý e-mail a som Pánu vďačný, že ľudia po celom svete, vo všetkých národoch a jazykoch Slovo počúvajú.

Dva posledné sa ma mimoriadne dotkli: jeden písal náš brat Vladimír z Baškirska. Kto vie, kde to leží? Iste v Rusku, pri Urale. Predstavte si to – tam ľudia počúvajú, tam sa Boží ľud zhromažďuje, aby počuli Božie Slovo.

Ďalší je mimoriadny e-mail z Tatárska. Kde žijú Tatári? Kde je Tatársko? Iste pri polostrove Krym, kde majú Tatári teraz svoj domov.

Bratia a sestry, povedzme to ešte raz: V celom svete, aj tam, kde to označujeme ako tretí svet, kde to pred 20 rokmi bolo len namáhavé a pred 10 rokmi ešte nebola možnosť mať pripojenie a počuť a vidieť, tam môžeme dnes zložiť svedectvo o tom, že Boh daroval prostriedky a možnosti, aby mohli byť všetci na celej zemi požehnaní.

[Pozdravy...]

Áno, vo viere, z presvedčenia sme povedať, že Boh Pán v našom čase vedie Svoje dielo spásy k záveru, a ako to Pavol v liste Rimanom 11:7 vtedy napísal: „...*uvyvolená časť to dosiahla*...“ [podľa nem. prekladu]

Preto je zvesť vždy adresovaná Cirkvi všeobecne a potom prichádza zdôraznenie: „*Kto má uši, aby počul, nech počuje, čo Duch hovorí zborom!*“ [Zjavenie 3:22, podľa nem. prekladu] To je milosť, ktorú nám Boh daroval: počuť, čo Duch skrze Slovo hovorí zborom. A s tým je spojené poverenie, ktoré sa muselo naplniť pred návratom Ježiša Krista, že Boh v tomto prorockom úseku skutočne poslal proroka. A ako mu bolo povedané: „*Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak budeš ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.*“ Museli sme to napísať, aby sme zložili pravdivé svedectvo o tom, čo bolo skutočne povedané, a nie zmenu, ktorá bola vykonaná neskôr. Veríme, že Boh je pravdivý! Veríme, že žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde. Pravda bola, je a na veky ostáva pravdou a všetci, ktorí sú z pravdy, budú veriť pravdivému Božiemu svedectvu, prijmú ho a budú mať na tom účasť.

Ešte jedna poznámka: Všetci ste počuli, čo spievali speváci. Bolo to plné evanjelium, ktoré v piesňach bolo vyjadrené.

Že v tomto čase máme milosť byť oslovení skrze Slovo a Ducha, že Boh daruje toľko milosti, že je nám každému osobne skrze Ducha zvestované Slovo zjavené, že sme porozumeli, že s nami nehovorí človek, ale že skrze Slovo s nami hovorí Boh sám a potom kladie otázku: „*Či ste porozumeli tomuto všetkému?*“ [Matúš 13:51]

Včera som podal krátku správu o pramocnej ceste do Indie a vy viete, keď hľadáme späť o 50 rokov, tak to bolo jednoduchšie a dnes to už tak celkom nie je, ale jedno sme povedať: aj keď telo slabne, zvestovanie je stále mocnejšie a Slovo Pánovo vykonáva, k čomu bolo poslané, a to po celej zemi, vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach.

Sme jednoducho vďační, že nám Boh z milosti daroval napojenie a že túto časť Božích spásnych dejín môžeme z milosti prežívať, a ako sme včera večer zdôraznili – a museli zdôrazniť – v Cirkvi živého Boha platí len Božie Slovo. Všetci ostatní môžu veriť, učiť a konať, čo sami chcú, ale ty a ja musíme byť v závorách Slova, pretože len ten, kto sa nachádza v Slove, môže byť skrze Slovo posvätený: „*Posväť ich vo Svojej pravde! Tvoje Slovo je pravda.*“ [Ján 17:17] a „...*bez posvätenia nikto Pána neuvidí...*“ [Židom 12:14]

Sme mimoriadne vďační za službu brata Branhama, muža poslaného od Boha, so zvestou pre Boží ľud v tomto čase.

Pánu sa zaľúbilo vziať si ho k Sebe, ale zvesť, ktorú priniesol, nám ostala, a preto Božiu zvesť zvestujeme a v spojení s tým voláme, ako stojí v Izaiášovi 53: „*Kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Pánovo?*“ A potom musíme dať vždy tú istú odpoveď: Kto zo srdca verí Božej zvesti, tomu bude rameno Pánovo zjavené, tomu sa v deň spásy dostane pomoci, ako sme včera stručne zmienili z 2. Korinťanom 6:2. Jednoducho najstť milosť pred Bohom, poznať čas, hodinu, zvesť a zvestovateľa, a tak z milosti dostať napojenie na posledné Božie pôsobenie.

Zodpovednosť, ktorá na náš spočíva, je veľmi veľká. A ak dnes poviem, že zodpovednosť, ktorú sme od Boha prevzali... Vy viete, celkovú zodpovednosť nesie Boh, ale ak čítame listy Pavla, tak on bol časťou toho, čo Boh vtedy konal, a mohol všetko biblicky usporiadať: veci týkajúce sa zborov, starších, diakonov, darov, služieb – všetko usporiadal a teraz, v tomto čase máme aj to, čo bolo zjavené Jánovi na ostrove Patmos a aj tento bod musíme raz zdôrazniť: Ján bol skutočne taký premožený tým, čo mu bolo povedané, že sa chcel klaňať tomu, ktorý mu to všetko ukázal, hovoril s ním a zjavil mu to a potom prišla odpoveď: „...*som tvoj spolusluha a tvojich bratov prorokov a tých, ktorí ostríhajú slová tejto knihy. Bohu sa klaňaj!*“ [Zjavenie 22:9] a to platí aj v našom čase: žiadna česť mužovi ani prorokovi, všetka česť patrí jedinému Bohu, ktorý Svojich služobníkov posielal v každom čase [Jeremiáš 7:25, 25:4 a iné].

Ako povedal Pán vtedy: „*Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstinu, ktorá sa kláti vetrom? ... Človeka, odiateho mäkkým rúchom? ... Alebo čo ste vyšli vidieť? Proroka? Ba hovorím vám, že i viac ako proroka.*“ [Lukáš 7:24] Ale nie viac ako človeka, nie viac ako Božieho služobníka. A aj v tom nám Boh pomohol a my sme pochopili: všetci proroci

prorokovali o príchode Pána, ale Ján Ho smel predstaviť, mohol povedať: „*Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!*“ [Jána 1:29] Jeho služba bola väčšia ako služba prorokov, ktorí to všetko oznamovali. On to mohol zhrnúť a to, čo je napísané v ev. Lukáša 16:16, sa stalo pravdou: „*Zákon i proroci až po Jána: odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie...*“

Takže: všetko biblicky zoradiť a Bohu Pánu samému vzdávať česť.

V piesňach a na miestach Písma, ktoré boli čítané, máme... Predstavte si to raz: keď Abrahám poslal Eliezera, aby našiel nevestu pre Izáka, tak kde ju našiel? Pri studni! Pri studni! Bratia a sestry, keď v Starom zákone pozorujeme, ako boli všetky tieto biblické udalosti dané ako predobraz, aby sme vedeli, že nie len tak niekde, ale tam, kde je Boh prítomný – Pán predsa povedal: „*Ženo, príde hodina, keď viac nebudete brať z tejto studne, ale voda, ktorú vám Ja dám, obráti sa vo vás na prameň...*“ [Ján 4:14]

Bratia a sestry, tento prameň musí prepuknúť, musí vyraziť, musí existovať a my veríme, že sa to deje, veríme, že sa neschádzame zbytočne, ale že Božie Slovo, ktoré počujeme a veríme, vykoná v nás všetkých, k čomu bolo poslané.

Čo sa týka dokonalého spasenia, mohli by sme čítať všetky biblické miesta, obzvlášť v 8. kapitole listu Rimanom. Toto miesto môžeme vždy znova zdôrazňovať: „*Lebo ktorých predzvedel, tých aj predurčil za súpodobných obrazu Svojho Syna, aby On bol prvorodeným medzi mnohými bratmi.*“ [verš 29]

Je to jednoducho pramocné! Je to plné evanjelium, plná spása, a to, čo Boh začal, to dokoná ku dňu návratu Ježiša Krista, nášho Pána, ako je to dosvedčené obzvlášť v liste Filipanom [1:6].

V liste Efežanom 1 máme uvedenie do tohto pramocného spásneho plánu nášho Boha a tu čítame priamo od verša 3:

„*Požehnaný Bôh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý nás v Kristovi požehnal každým požehnaním, ktoré v nebeských oblastiach existuje...*“ [podľa nem. prekladu]

To „Amen“ nebolo dostatočne hlasité. „...požehnal...“ – nie „požehná“, ale už požehnal. Sme jednoducho určení k tomuto plnému požehnaniu. Ak tu stojí napísané: „...každým požehnaním...“ – tak nič nie je vynechané – každým požehnaním, ako tu stojí napísané: „...ktoré

v nebi existuje...“ nás Boh na zemi v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi požehnal a dal nám uvedenie do synovstva.

Ako speváci spievali: „Ak by boli hriechy červené ako krv, tak majú byť biele ako sneh.“ Boh bol v Kristu, zmieril svet sám so Sebou a zveril nám úrad zmierenia, aby sme mohli všetkým zvolať: „*Zmierte sa s Bohom!*“ [2. Korintťanom 5:19–20] Prijmite a uchopte zmierenie, prijmite odpustenie, prijmite plnú spásu, ktorú nám Boh v Kristu daroval!

Potom vo verši 4: „...*v Ňom si nás pred založením sveta vyvolil k tomu, aby sme boli svätí a bezvadní pred Jeho tvárou...*“

Aj o to sa Boh postaral, že Cirkev-Nevesta bude pred Jeho tvárou **bez poškrvny a vrásky**. Nie skrže to, čo by si ty mohol konať, ale skrže to, čo Boh už vykonal a ty si prijal a uchopil, aby sa to v tebe mohlo stať Božou realitou.

Počúvajte ešte, čo stojí vo verši 5: „...*v láske nás skrže Ježiša Krista predurčil za synov, ktorí mu majú patriť, podľa ľúbosti Svojej vôle...*“ [podľa nem. prekladu]

Všetko nám bolo Bohom z milosti darované – my o predurčení nediskutujeme, nie, my veríme tomu, čo Boh povedal, a tak ako bol Boží Baránok už pred založením sveta vyhliadnutý a určený k tomu, aby za nás zomrel, tak boli aj naše mená zapísané do knihy života zabitého Baránka pred založením sveta.

Vo verši 7: „...*v ktorom máme vykúpenie skrže Jeho krv, odpustenie hriechov podľa bohatstva Jeho milosti*“

Prosím, prosím, aj všetkým, pre ktorých je to nové, ktorí prežitie spásy ešte neučinili, kde ten prameň ešte neprepukol – prosím, prijmite a uchopte to dnes. „...*v ktorom máme vykúpenie skrže Jeho krv.*“ Bratia a sestry, je dôležité, aby sme vždy nanovo pozdvihovali základ – všetko skrže krv Baránka. Preto musíme a smieme zvestovať Ježiša Krista ako toho ukrižovaného a my sme boli ukrižovaní s Ním. Tak ako On na ceste na Golgotu v Getsemane plakal, zápasil a povedal: „...*ak je možné, nech odíde odo mňa tento kalich, avšak nie ako Ja chcem, ale ako ty.*“ [Matúš 26:39] Tak iste, ako sa diala vôľa Božia v Božom Synovi, tak iste sa Božia vôľa deje vo všetkých Božích synoch a dcérach.

V 17. kapitole evanjelia Jána máme upozornenie na to, že náš Pán bol už pred založením sveta určený k tomu za nás zomrieť. Všetky

tieto biblické miesta Písma môžeme čítať, počuť a potom zo srdca veriť. Jána 17:24: „*Otče, ktorých si Mi dal, chcem, aby, kde som Ja, aj oni tam so Mnou boli...*“ Čakáme na návrat Pána, ktorý odišiel, aby pre tých Svojich pripravil miesto, a tu sa modlí vo veľkňazskej modlitbe: „*Otče, ktorých si Mi dal, chcem, aby, kde som Ja, aj oni tam so Mnou boli, aby videli Moju slávu, ktorú si Mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta.*“

Keď ešte nebol spásny plán naplnený, keď Spasiteľ ešte nebol narodený, pred založením sveta Boh celý spásny plán určil a my na ňom smieme mať z milosti účasť. Všimnite si slová: „...*pred založením sveta.*“

V ev. Matúša 13 máme to, čo náš Pán vtedy povedal. Od verša 34: „*Toto všetko hovoril Ježiš v podobenstvách zástupom a bez podobenstva im nehovoril ničoho...*“

A potom príde naplnenie Písma, totiž to, čo bolo skrze Ducha oznamované v Žalme 78:2: „...*aby sa naplnilo to, čo bolo povedané skrze proroka, ktorý hovoril: Otvorím svoje ústa v podobenstvách, budem vyprávať veci, skryté od založenia sveta.*“

O to sa predsa jedná. Aby všetko to, čo Boh už pred založením sveta predurčil a nám v tomto čase zjavil – ako sme písali, dokonca aj pád do hriechu bol v Božom pláne – plán spásy by inak vôbec nemohol nadobudnúť účinnosť, všetko sa však muselo tak stať, aby bolo meno Pána oslávené a všetci sa mohli slobodne rozhodnúť pre Pána, pretože Pán sa rozhodol pre nás. On sa rozhodol pre nás, aby sme sa my mohli rozhodnúť pre Neho. Všetko bolo tak Bohom dopredu predurčené.

V ev. Matúša 25 máme potom to najdôležitejšie podobenstvo pre náš čas – priamo vo verši 1: „*Vtedy...*“ Nuž kedy? Po tom všetkom, čo je napísané v ev. Matúša 24 o konečnom čase. „*Vtedy...*“ A toto „vtedy“ sa teraz stalo medzi nami a s nami Božou realitou: „*Vtedy bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety ženíchovi.*“ Keď spievame staré piesne, ktoré boli zložené pred viac ako 100 rokmi: „*Nevesta už tak dlho čaká, ó, Pane, na Tvoj príchod, kedy prídeš Boží synu a utíšiš všetok jej plač?*“ Vyjadrovali to už vtedy, túžba existovala už vtedy, ale čas sa vtedy ešte úplne nenaplnil – v našom čase sa čas naplnil a posledná zvest' zaznieva: „*Hľa, Ženích ide! Vyjdite Mu v ústrety!*“ [verš 6] To, čo Peter v 2. liste 3:9 napísal, sme pochopili: Boh neváha s naplnením zasľúbenia, ale trpezlivo čaká, kým budú tí poslední zavolaní a k tomu pridaní.

Ďalej máme pramocné slovo Pavla, ktoré musel skrze Božieho Ducha napísať v 2. Korinťanom 11. Jedno z najmocnejších miest pre náš čas.

Keď sledujeme všetko, čo je tu napísané... dovoľte mi to prečítať, verš 2: „*Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.*“

Nie v ľudskej horlivosti, nie vo vlastnej veci, ale Bohom dosadený, aby Neveste, múdrym pannám, sprostredkoval to, čo nám Boh v tomto čase musí povedať. Kľúčové slovo tohto verša je „zasnúbil“ – „...*lebo som si vás **zasnúbil** jednému mužovi...*“ Kedy sa osoba stáva nevestou? Predsa v okamihu zasnúbenia. Predtým je každé dievča dievčaťom, ale v momente zasnúbenia je nevestou. V momente zasnúbenia je Pán Ženíchom. A potom máme tu v Starom zákone, v Hozeášovi zaslúbenie: „...*zasnúbim si ťa vo vernosti, a poznáš Pána.*“ [2:20]

Tu to stojí napísané a patrí to jednoducho k tomu. Hozeáš 2:19:

„*A zasnúbim si ťa na večnosť a zasnúbim si ťa v spravodlivosti a v súde, v milosti a v mnohom zľutovaní.*“

On, Záchranca, k nám prišiel v láske a Božom zľutovaní, aby vyvolal Nevestu. A predtým ako sa mohla stať nevestou, musela sa s Ním stretnúť. Tak ako ani v pozemskom nemôže existovať nevesta teoreticky alebo cez internet – nie! Nie! Muž sa musí s dárou stretnúť. Musí nastať spojenie, prebehnúť zasnúbenie – nie teoreticky, ale skutočne. Presne tak je to s nami. Všetci, ktorí patria k Neveste, sa musia predtým s Pánom stretnúť, musia smieť sláviť zásnuby, museli prijať, čo nám Boh z milosti daroval: „...*zasnúbim si ťa v spravodlivosti a v súde, v milosti a v mnohom zľutovaní.*“

Potom vo verši 20: „...*zasnúbim si ťa vo vernosti, a poznáš Pána.*“

S tým je to predsa spojené! Keď sa Pán s nami osobne stretne. A ako stojí napísané: „...*na Svojich dlaniach som ťa vyryl...*“ [Izaiáš 49:16] – preto zvestovanie – aby ľudia získali osobný vzťah k Pánovi. Nie náboženstvo, ale osobná skúsenosť, skúsenosť spásy so Spasiteľom a získanie priameho vzťahu k Nemu. Preto je kázané obrátenie, pokánie a celé evanjelium.

Počúvajte však ešte raz, čo tu stojí napísané: „*A zasnúbim si ťa na večnosť.*“ Už zasnúbenie, ktoré my ako Nevesta s Pánom máme, nie je dočasné, ale na všetky veky, a preto všetci, ktorí sú s Bohom spojení, všetci, ktorí počujú a veria Slovu zaslúbenia, ostanú spojení s Bohom,

úplne jedno, čo zo Slova je zvestované. Predsa sme vo verši 20 čítali: „...zasnúbim si Ťa vo vernosti...“ Boh je verný! Boh je pravdivý! On vedel, čo koná! Prijmite to vo viere! Nepochybujte viac! Nevesta je so Ženíchom zasnúbená a má istotu, že pri návrate Ježiša Krista bude pri tom, aby z milosti prežila vytrhnutie. Vo verši 21 stojí ešte viac: „A stane sa toho dňa, že budem poddajný, hovorí Pán, že budem nebesiam po vôli, a ony budú po vôli zemi...“ [podľa nem. prekladu]

Halelujah! Čas spásy je tu. Boh nás z milosti požehnal každým požehnaním, ktoré v nebeskom svete existovalo a ešte dnes existuje. Nenasledujeme nejaké vysvetľovanie, ani nejaký výklad, nasledujeme nášho Pána a Ženícha a máme zaslúbenie, že budeme pri tom, keď sa vráti, aby vzal tých Svojich domov.

Počúvajte dobre, týka sa to Nevesty z národov. Čítajme verš 23: „A rozosejem si ju po zemi...“ a teraz to príde: „...a *'nemilovaným'* preukážem lásku a tým, ktorí nie sú *Mojím ľudom*, poviem: *'Ty si Môj ľud!*, a on povie: *'Ty si môj Bôh!'*“ [podľa nem. prekladu]

Jednoducho pramocné, Boh dal zaslúbenia pre Izrael a zaslúbenia pre Cirkev. Keď čítame v 2. časti verša 10 v Hozeášovi 1: „*Vy nie ste mojím ľudom, povie sa im: Synovia silného Boha živého.*“

Keď potom čítame listy Pavla – Boh najprv vyvolal vyvolených z Izraela a potom vidíme Pavla v 13. kapitole Skutkov, ako sa obracia od Židov, ktorých čas pominul, k pohanom a zvestuje im evanjelium. Môžeme to čítať v Skutkoch 13:45: „*Ale keď videli Židia zástupy, naplnení boli závišťou a protirečili tomu, čo hovoril Pavel, protirečili a rúhali sa.*“

A potom prichádza verš 47: „*Lebo nám tak prikázal Pán, keď povedal: Položil som Ťa za svetlo národom, aby si bol spasením až do posledného kraja zeme.*“

Verš 48: „*Keď to počuli pohania, radovali sa a oslavovali Slovo Pánovo, a uverili všetci, koľko ich bolo odriadených do večného života.*“

Ani my v tomto čase nepotrebuje čas na premyslenie – vo chvíli, keď nám Slovo zaznieva, mu veríme a v momente, keď mu veríme, je nám zjavené. To chcel predsa Pavol raz a navždy vyjadriť, keď povedal v liste Efežanom 1:9: „*Oznámil nám tajomstvo Svojej vôle podľa Svojej slobodnej rady, ktorej vykonanie si predsavzal.*“ [podľa nem. prekladu]

Nie ty, nie ja, On vykonáva Svoj spásny plán, ktorý si predsavzal, je to v Jeho zodpovednosti a my sa smieme nechať zaradiť do Božieho spásneho diania v tomto čase.

V Efežanom 1 ešte verš 10: „...*len* čo časy dôjdu **k plnosti**...“ – *k plnosti* – keď dosiahli moment, v ktorom sa naplní to posledné, čo Boh zaslúbil, tak sa to udeje! „...*len* čo časy dôjdu *k plnosti Ním usporiadaného vývoja*...“ Boh všetko usporiadal! Boh má usporiadaný plán spásy, podľa ktorého všetko prebieha, a tento spásny plán nám bol zvestovaný. Ďalej potom stojí: „...*chcel jednotne zhrnúť v Kristovi ako Hlave všetko to, čo je na nebesiach, i to, čo je na zemi*...“ [podľa nem. prekladu]

Bratia a sestry, k tomu smieme povedať amen. Boh nám oznámil tajomstvo Svojej vôle a ako sme tu čítali, otvoril Svoje ústa, aby v podobenstvách povedal to, čo rozhodol už pred založením sveta. A potom nepočujeme v tomto čase len podobenstvá, ale počujeme nášho Pána hovoriť: „...*ostatným sa hovorí v podobenstvách*...“, ale „...*vám*...“ mojim učeníkom, vám, ktorí ma nasledujete, „...*vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva Božieho*...“ [Lukáš 8:10] Zástupom hovorí aj dnes – všetci poznajú podobenstvá, všetci vedia, čo je napísané v evanjeliách, ale potom hovorí Pán priamo k tým, ktorí mu teraz veria: „...*vám*...“, ktorí veríte zaslúbenia pre tento čas, vám, ktorí ste mi zasnúbení, vám, ktorí ste mojou Nevestou, vám, ktorí ste moju zmluvu prijali a uchopili, „...*vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva Božieho*...“, a preto tiež chápeme, prečo, keď brat Branham zmieňoval Zjavenie 10:7, používal vždy množné číslo a nie jednotné. Stále znova sa odvolával na to, že v poslednej zvesti boli zjavené všetky Božie tajomstvá. Aj v tejto veci je veľmi dôležité správne počúvať a správne porozumieť.

Dnes si kladiem otázku: Prečo existujú všetky rôzne smery? A už sme to tu povedali: Všetky tie rôzne smery sú mimo Slova a sú držané v zajatí výkladov. Existuje len jeden jediný Boží smer viery a ten je založený na Božom Slove a Božej vôli!

Hovorím to pred Božom tvárou: Pri vyvolených neexistuje žiadne zlé porozumenie. Pri všetkých, ktorí sú Bohom vyvolení, sa napĺňa: „...*zasnúbim si ťa*...“, „Dávam ti Svoje zaslúbenie“, „Ty si teraz moja Nevesta.“ Preto predsa stojí napísané: „*A Jeho Nevesta sa pripravila*...“ To je istota, ktorú nám Pán v tomto čase dal, a preto Pavol vtedy písal: „...*zasnúbil jednému mužovi*...“, totiž Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi.

Zdôrazňovaný nebol Pavol ani Boží služobníci, ale bolo ustanovené spojenie k Pánu: „...*zasnúbil jednému mužovi...*“, totiž Ježišovi Kristovi, nášmu Pánovi, ktorému by som chcel priviesť čistú pannu.

Späť k ev. Matúšovi 25. Bratia a sestry, nebude to až raz niekedy, teraz sa to pred nami deje. Posledné volanie zaznieva, zvesť dosahuje končiny zeme a ešte nikdy nebolo tak zreteľne zvestované: „*Hľa, Ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“ a my sme sa z milosti vydali Jemu v ústrety. Ako som už predtým povedal: S Bohom nie je nič teória, všetko je realita: obrátenie, pokánie, viera, krst, krst Duchom, znovuzrodenie, všetko je Božia realita a všetci, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, sa stali jedno s Kristom a majú zaslúbenie: „*A zasnúbim si ťa na večnosť a zasnúbim si ťa v spravodlivosti...*“ Až do času svadby je ona Nevestou a po svadobnej hostine je ženou. Jednoducho nádherné, ako Boh všetko vo Svojom Slove usporiadal, a my všetci smieme jednoducho povedať: Ó, Bože, kto sme my, že si nás zaviedol do hlbín Svojho Slova a Svojej spásnej rady? Kto sme my, že nám Boh v tomto čase na tom z milosti daroval priamu účasť.

Zhrňme, čo musí byť dnes povedané: Pán má Nevestu, On je Ženích.

Viete, čo povedal Ján Krstiteľ? Prečítame si to ešte? V ev. Jána 3 Ján Krstiteľ povedal nasledovné, ev. Jána 3:27: „*Ján odpovedal a riekol: Človek nemôže nič vziať, keby mu nebolo dané z neba.*“

Potom verš 28: „*Vy mi sami svedčíte, že som povedal: Ja nie som Kristus, ale že som poslaný pred Ním.*“

Teraz prichádza to pramocné: „*Ten, ktorý má nevestu, je ženích, a priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženícha.*“

A potom: „*Nuž táto moja radosť sa splnila.*“

Bratia a sestry, čakám na to, že aj moja radosť sa naplní, že my všetci z milosti vo viere pochopíme, prijmemo a uchopíme, že brat Branham bol muž poslaný od Boha ako vtedy Ján Krstiteľ. Ako tu stojí napísané: „*Ten, ktorý má nevestu, je ženích...*“ – „*Zasnúbil som vás jednému mužovi, aby som vás Jemu predstavil ako čistú pannu Kristovi.*“ Čistou pannou je Nevesta, ktorá bude vytrhnutá a bude mať účasť na svadobnej hostine.

Ján tu tiež povedal: „*Nuž táto moja radosť sa splnila.*“ Čakám na okamih, v ktorom táto radosť bude vo mne a v nás dokonalá.

Bratia a sestry, povedzme to ešte raz, nenasledujeme chytrácky vymyslené bájky, ale máme prorocké Slovo, Slovo apoštolov, máme Starý a Nový zákon a všetko skladá svedectvo o tom, čo Boh teraz koná! Všetky zaslúbenia sú a ostávajú áno a amen.

Ako sme počuli včera u Izaiáša 51:4: „*Pozorujte na mňa, môj ľuďe, a vy, môj národe, pozorujte na mňa ušíma...*“

A potom čítame stále znova: „*Kto má uši, nech počuje, čo Duch hovorí zborom.*“ [Zjavenie 2 – 3]

Brat Branham s Božím povolaním... včera večer a dnes ráno som videl ešte raz potvrdenie z 29. 1. 1955, keď Dr. George G. Lacy potvrdil, že nadprirodzené svetlo tam muselo byť, inak by ho fotoaparát nemohol zachytiť. Už som to tu dva či trikrát rozprával: Vzal som si čas, letel som do Washingtonu, dlho som tú fotografiu hľadal, až kým som ju nenašiel v umeleckej galérii – videl som ju na vlastné oči a pevne som ju držal v rukách.

Bratia a sestry, prosím, verte mi to, som Bohu vďačný, že mi priamo od počiatku otvoril oči a srdce, že som mohol zo srdca veriť.

Som si však vedomý aj toho, že dve rôzne skupiny – múdre a bláznivé – zrejme existujú – a dovoľte mi učiniť túto poznámku: Tu i tam sa nadprirodzené prežitia odvolávať musím a potom sa môže stať nasledovné: že jedni sa z toho nesmierne radujú, jednoducho zo srdca radujú, keď niekto môže vo všetkej pravdivosti vydať svedectvo o tom, čo Pán hovoril, a potom aj o tom, čo vykonal. Potom však existujú aj takí, ktorí hovoria: „Ach, už o tom opäť hovorí.“ Prosím vás v mene Ježiša Krista, nášho Pána: Majte sa na pozore. Buďte opatrní. Nemáme do činenia s človekom, ale s Bohom a Boh brata Branhama použil, aby v anglickom jazyku zopakoval slová, ktoré mi Pán povedal v nemeckom jazyku, a potom ešte vysvetlil, že sa nejedná o pozemský hlad, ktorý má prísť, a nie o pozemské potraviny, ale že Boh pošle hlad počuť Jeho Slová a že pokrm, ktorý má byť uskladnený, je Slovo zaslúbené pre tento čas, ktoré je zaznamenané na páskach. To hovorím pred Božou tvárou. A dnes hovorím ešte viac: Ak by mi Boh tieto nadprirodzené prežitia z milosti nedaroval, tak by som počas všetkého ohovárania a vo všetkých skúškach nemohol obstáť. Je to Božia milosť a moc, ktorá ma skrze to všetko preniesla, a to za jedným účelom: zvestovať Božiu poslednú zvesť.

Brat Jean-Lambert prišiel do kancelárie a povedal: „Brat Frank, tu je obežník, v ktorom si zmienil štrnásť zo všetkých prežití, ktoré si mal.“ A to vám vravím, bolo to o niekoľko viac. Dovoľte mi ešte raz zdôrazniť: Nevymyslel som si ani jednu jediná vec, nie je tam ani jedna jediná lož – všetko, tak ako som o tom podal správu, by som pred Pánom povedal znova a pred Bohom dostal potvrdené.

Ako však bolo už povedané, jedni, ktorí sami nie sú pravdiví, ktorí určité veci predstierajú sami sebe a iným, majú námahu veriť, že pravdivý Boh aj v našom čase hovorí a dáva pokyny, a ako som povedal včera večer: aj v roku 1976 s odrieknutím cesty do Indie. Musíme sa skutočne presadiť do tej situácie, že Pán vo Svojej vernosti v poslednom okamihu zasiahol. Ak by moja služba bola [už] vykonaná, tak by som bol zahynul v plameňoch. Pretože však služba ešte nebola vykonaná a Pán ma chcel zachovať, tak ma varoval, napomenul, aby som cestu nekonal. Čo môžem ja za to? Čo môžeš ty za to? Čo môžeme my všetci za to, že nám je Boh v tomto čase milostivý? Čo môžem ja za to?

Dovoľte mi ešte jednu vec pokojne povedať: Čo ja môžem za to, že som vtedy vo februári 1980 vo Francúzsku dostal od bratov otázku: „Povedz nám, čo je v tých siedmich hromoch.“ Čo ja môžem za to, že ma Pán pramocným, skutočne všetko prenikajúcim hlasom oslovil: „Povstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!“? Bolo to moje rozhodnutie? Nie, bolo to Božie rozhodnutie!

Budem o tom ešte písať – v roku 1933, potom čo brat Branham videl sedem videní pre konečný čas, mu Boh ukázal videnie a v tomto videní mu bolo povedané: „Povstaň a čítaj 2. Timoteovi 4!“, a on vstal a čítal 2. Timoteovi 4 verše 1–5, tak ako ju čítal brat Frank v Marseille. A potom zdôraznenie: „*Káž slovo, pristupuj v pravý i nepravý čas...!*“

To, čo nebolo napísané, prenechávame Bohu. My kážeme napísané Slovo a všetci, ktorí sú z Boha, sa budú radowať z toho, že nekážeme fantázie, ale úplne konkrétne Božie Slovo a celú spásnu radu nášho Boha tak, ako ju On pred založením sveta predurčil.

Povedzme to ešte raz, ako sme to čítali: Pán je Ženích, a ako povedal vtedy Ján Krstiteľ: „...*priateľ ženíchov, ktorý tam stojí a čuje ho, veľmi sa raduje pre hlas ženícha. Nuž táto moja radosť sa splnila.*“ [Ján 3:29]

Nepočuli sme volanie človeka, ale Ženícha a len všetci tí, ktorí sú s Kristom zasnúbení, sú s Ním spojení, nesú zasnúbenie a vedia, že

po zásnubách prichádza svadobná hostina Baránka, a preto stojí napísané: „*Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej.*“ [Zjavenie 19:9]

Bratia a sestry, som presvedčený, že všetci, ktorí teraz Božie Slovo počujú, veria a sú s Pánom spojení, berú poslednú zvesť vážne, veria každému Slovu a že nevera viac nemá žiadnu šancu, pretože veríme tak, ako hovorí Písmo, a len tak sa naša viera stane víťazstvom nad všetkým, čo svet ponúka. Preto stojí napísané: „*Viera ako hovorí Písmo...*“ nie nejaká viera, ale viera v Ježiša Krista, nášho Pána, viera vo všetky zaslúbenia, viera, ktorá sa teraz aj v našich životoch viery stala Božou realitou, viera, ktorú nám Boh daroval, je víťazstvom, ktoré premohlo svet. A tak, ako Ženích necháva znieť Svoje radostné volanie, tak smieme aj my ako Nevesta zvestovať Božie víťazstvo v príbytkoch spravodlivých [Žalm 118:15]. Smieme zvolať: Ježiš Kristus, náš Pán, je Víťazom z Golgoty – On povstal, On žije, On je prítomný, On hovorí, On pôsobí, On zachraňuje, On uzdravuje – Boh je ten istý naveky. Už viac nie v hádankách, ale plné zjavenie Ježiša Krista v tomto čase.

Ó, bratia a sestry, už len jedno: Pánu za Jeho milosť a vernosť ďakovať, pretože skutočne učinil veľké veci. Povedzme ako už mnohokrát: Taký čas na zemi ešte nikdy nebol. Je to posledný úsek a Slovo nebolo nikdy tak harmonicky a vo všetkých jednotlivostiach zjavené. A ja to nielen hovorím, ale myslím to tak. Kto všetko to, čo Brat Branham povedal, berie späť do Písma – len tak môžeme byť jednou dušou a jedným srdcom. Ak mi nejaký brat píše: „Chcel by som s tebou hovoriť, ale len na základe výrokov brata Branhama“, tak musím povedať: „To mi nestačí!“ Musím porovnať výrok s výrokom, ak existuje viac ako 50 výrokov o siedmich hromoch, tak mi to nestačí – musím sa vrátiť späť k Písmu a vidieť, kam to všetko patrí, musím to biblicky zaradiť a nechať sám seba biblicky zaradiť.

Späť ku Slovu, späť k učeniu apoštolov, späť k začiatku, späť k základu. „...*vybudovaní na základe apoštolov a prorokov...*“ [Efežanom 2:20] Boh nikdy nevyjde zo Svojho Slova, všetko, čo koná, bolo povedané v Jeho Slove a my smieme mať na tom účasť.

„*A zasnúbim si ťa na večnosť a zasnúbim si ťa v spravodlivosti...*“ Teba, vás, ktorí mi veríte, chcem z vás urobiť Svoju Nevestu: „...*idem vám prihotoviť miesto...*“ a potom sa ako Ženích vrátim, aby som vás ako Nevestu vzal domov, aby som s vami slávil svadobnú hostinu.

Bratia a sestry, moje srdce je naplnené vďačnosťou. Je to viac ako to, za čo môžeme prosiť a čo môžeme pochopiť, čo nám Boh v tomto čase z milosti daroval.

A stále platí, že tak ako Ján Krstiteľ predišiel prvému príchodu Krista, tak bol brat Branham poslaný s biblickou zvesťou, ktorá v sebe zahrňa všetko, aby mohla predísť druhému príchodu Krista. 49 rokov prešlo, odkedy odišiel brat Branham do slávy a zvesť, ktorú priniesol, jednoducho zaznieva do celého sveta a sú dosiahnuté všetky národy a jazyky.

Nech Boh požehná všetkých, skutočne od Nového Zélandu, Austrálie po celej zemi, v Kanade, USA, skutočne všetky národy a jazyky – na východe a západe Európy, od Fínska až po Palermo – kdekoľvek to môže byť – od Rumunska až po najkrajnejší sever. Nech požehná celú Afriku – celý kontinent – skutočne požehná vo všetkých národoch a jazykoch.

Poznajme dnes – sme Nevesta Baránka, Pán s nami uzavrel zmluvu, v Jeho drahej a svätej krvi a my sme Jeho vlastníctvom pre čas i večnosť, a ako vtedy povedal: „*Otvorím svoje ústa v podobenstvách, budem vyprávať veci, skryté od založenia sveta.*“ [Matúš 13:35]

To Boh v našom čase učinil tak ako nikdy predtým, a Jemu, Jemu jedinému buď chvála a česť. Amen. Povstaňme.

Nech Boh aj v španielsky hovoriacich krajinách požehná. Nech požehná vo všetkých jazykoch, skutočne vo všetkých jazykoch vo všetkých národoch.

Zaspievajme Skoro už skoro tam vojdeme s radosťou.

Skoro už skoro tam jasajúc vojdeme.

Skoro už skoro tam jasajúc radosťou.

[Pieseň v španielčine]

Amen, ďakujem pekne. Jednoducho nádherné.

To sa sem tak celkom nehodí, ale na mojej ceste Indiou som mal dostatok bezsenných nocí, takže som si precvičil mojich 30 lekcí španielčiny.

Vy milí, sme jednoducho vďační. Už len jedna otázka: Sú tu bratia a sestry, ktorí sa chcú nechať pokrstiť? Máme niekoho? Pekné.

Skloníme svoje hlavy a budeme Pánu spoločne ďakovať.

Porozumeli sme, čo nám Pán dnes povedal? To vysoké povolanie a to, že nás v Ježišovi Kristovi požehnal každým požehnaním, ktoré

bolo v nebesiach a na zemi. Pán nám daroval plné vykúpenie, plné zmierenie, plné oslobodenie, nový život. „*A zasnúbim si Ťa na večnosť a zasnúbim si Ťa v spravodlivosti...*“

Všetko sa stalo a my sme byt' Nevestou Baránka. On, Baránok šiel, aby nám pripravil miesta. Veríte tomu všetci? Povedzte Amen. Povedzte to ešte raz. Amen. Halelujah.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, Tebe vďaka, že sa ani v tomto čase Tvoje Slovo nevracia späť prázdne, ale prináša so sebou všetkých, ktorí sú určení k tomu byt' s Tebou v sláve, vykonáva, k čomu si zvesť poslal. Ďakujeme Ti za zvestovateľa, ďakujeme Ti za zvesť, ďakujeme Ti za zjavené Slovo, ďakujeme Ti za spojenie, ktoré si nám so Sebou daroval, byt' s Tebou v Duchu spojení.

Milovaný Pane, prosím Ťa teraz, zachovaj všetkých vo Svojom Slove a vo Svojej vôli a nech všetci na zemi ďalej plánujú a usporiadane vedú svoje životy, aby na Tvoje meno neprišla žiadna pohana. Zachovaj všetkých triezvych, v Tvojom Slove, v Tvojej vôli a aj vo všetkých pozemských záležitostiach. Ó, Pane, buď milostivý všetkým mladistvým, všetkým, ktorí ešte študujú, ktorí pracujú, všetkým, ktorí musia konať rozhodnutia, nech sa všetko deje vo Tvojej svätej vôli – oboma nohami na zemi, ale v srdci spojení s Tebou.

Ó, Bože, buď milostivý, požehnaj Svoj krvou vykúpený zástup! Spoločne očakávame na Teba, Ženícha. Ty si šiel, aby si nám pripravil miesta, a vrátiš sa, aby si nás vzal k Sebe domov. **Milovaný Pane, prosím Ťa, aby všetci, ktorí teraz počujú Tvoje Slovo a veria mu, naplnili svoje lampy olejom, mali so sebou svoje nádoby naplnené Svätým Duchom, naplnení láskou Božou k Tvojmu Slovu, k Tebe a jeden k druhému.**

Ó, Božia láska taká plná a slobodná od vekov a predsa stále nová.

Milovaný Pane, verím povereniu, ktoré si dal bratovi Branhamovi, ako naplnenie toho, čo si zaslúbil: „*Eliáš pravda príde prv a napraví všetko...*“ [Matúš 17:11]

Ty si všetko priviedol do správneho stavu: v manželstve, v rodinách, v Cirkvi, všade priviedol do správneho stavu, a kde to tak ešte nie je, nech sa to rýchlo stane! Nech sa to stane! Ó, Pane, my sme sa tento záver týždňa rozhodli – náš život patrí Tebe, pretože Ty si za nás dal Svoj život. Spoločne vzývame moc Tvojej krvi, Tvojho Slova a Tvojho

Ducha a ďakujeme Ti za to, že Ty Svoje dielo privádzaš k záveru a že my bude vzatí domov, aby sme boli s Tebou.

Chválené a velebené buď Tvoje nádherné meno Ježiš. Požehnaj celú Cirkev po celom svete. Pozdvihni Svoju tvár aj nad všetkými, ktorí sú pripojení cez internet. Ó, požehnaj vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Vyvolaj von! Vyvolaj von! Prosím, žeby sme boli všetci v Božej láske pripravení – v láske k Tebe, láske k Tvojmu Slovu, láske jeden k druhému, pretože láska je pojivom dokonalosti [Kolosenským 3:14].

Milovaný Pane, hovorím ešte raz pred Tvojou tvárou: Prosím o to, aby všetci, ktorí teraz Tvoje Slovo počujú, boli vyvolaní poslednou zvesťou, plne verili, mali všetko zjavené skrze Tvojho Svätého Ducha, všetci boli Bohom vyučovaní, žiadny výklad, žiadne vysvetľovanie, ale Tvoje Sväté Slovo! Ďakujeme Ti, že si to už učinil, a v tých posledných to čoskoro dokonáš. Pozdvihni Svoju tvár nad nami, daruj nám Svoj pokoj a Svoje požehnanie. Prosím o to v Ježišovom svätom mene a ďakujem Ti, že si nás vypočul a učinil si to.

„A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď!“

Daruj, žeby sme ako Nevesta Duchom pučení bez nútenia mohli zvolieť: „Príď skoro, Pane Ježišu!“ a jeden druhému mohli zvolieť: „Maranatha – Pán prichádza.“ Na to čakáme. Velebené buď Jeho nádherné meno Ježiš. Halelujah. Amen.

Posaďte sa ešte na moment. Sme Bohu skutočne zo srdca vďační za všetko, čo teraz koná.

Dnes by sme chceli skutočne všetkých bratov, obzvlášť všetkých slúžiacich bratov, ktorí sú dnes na tomto mieste – z Kinshasy, odkiaľkoľvek z Afriky, kdekoľvek to môže byť – nech vás Boh požehná.

Aj vás, milovaní bratia z Rumunska. Všetci vieme, čo to znamená, keď je spolupráca Bohom požehnaná – a v celej Európe nie je žiadna krajina, kde všetci slúžiaci bratia jednoducho spolupracujú a tisíce a tisíce môžu byť volané a vedené k Pánu. Nemyslím, že je nejaká iná krajina, kde sa v zhromaždení schádza 2 000 ľudí, ale Boh požehnal a bude i naďalej žehnať.

Ešte raz – všetkým bratom, všetkým slúžiacim bratom...

A teraz všetkým bratom a sestram. Vezmite pozdravy do Fínska, vezmite pozdravy do všetkých krajín, všetkým našim bratom a sestram, ktorí tu dnes nemohli byť. Boh Pán požehnaj a buď s nami.

Ak Boh chce, učiníme ešte jednu misijnú cestu od 12. 11. do Brazílie, Peru, Kostariky a Mexika. Bratia v Brazílii prenajali štadión pre 8 000 ľudí a volajú Boží ľud dohromady a prídu z rôznych smerov viery a aj z rôznych výkladov uprostred zvesti a sú pripravení počuť ešte raz niekoho, kto môže povedať: „Ja som svedok na vlastné uši a oči toho, čo Boh v našom čase konal.“ Myslite aj na zhromaždenia v Peru – prvú časť bude so mnou brat Miskys, potom brat Erwin Patscheko, ktorý hore prekladá a bude so mnou v Peru, Kostarike a Mexiku.

Myslite na nás vo vašich modlitbách, nech Boh Pán skutočne daruje milosť, žeby sa všetci mohli domov vrátiť požehnaní.

Vám do Rumunska prirodzene mimoriadne požehnanie, vezmite pozdravy do Moldavska, kde Boh teraz tiež koná veľké veci. Pozdravujeme brata Kupflera a iných, ktorí nemohli prísť. Tiež brata Gilberta a všetkých ostatných. Nech sú požehnaní všetci vo všetkých krajinách a jazykoch.

[modlitby bratov]

Smiem sa spýtať, či máme Amen na to, že naše srdcia horeli, keď nám Svoje Slovo zjavoval? Amen.

Ešte raz: Boh požehnaj všetkých, buď s nami všetkými, aj s tými, ktorí sú pripojení cez internet. Nech Boh Pán čoskoro dokoná Svoje dielo a my sme s Ním na všetky veky.

Všetci, ktorí teraz počujú Jeho hlas, budú počuť Jeho hlas, keď sa vráti, aby vzal tých Svojich domov. Preto sme Bohu zo srdca vďační.

Požehnanie všemohúceho Boha spočívaj na nás všetkých v Ježišovom svätom mene. Amen.